

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 75/05-4

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. apríla 2005 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti BARENTZ RAW MATERIALS, spol. s r. o., so sídlom Z., ktorou namietala porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV vo veci vedenej pod sp. zn. 11 Cb 165/04, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť BARENTZ RAW MATERIALS, spol. s r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. apríla 2005 doručená sťažnosť spoločnosti BARENTZ RAW MATERIALS, spol. s r. o., so sídlom Z. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 11 Cb 165/04.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že 6. júla 2004 podala na okresnom súde návrh na vydanie platobného rozkazu. Po uhradení súdneho poplatku (28. júla 2004) vydal okresný súd 18. augusta 2004 platobný rozkaz sp. zn. 14 ROB 469/04, ktorý napadol odporca 27. septembra 2004 odporom, ku ktorému sa sťažovateľka písomne vyjadrila 2. decembra 2004.

Podaním z 28. januára 2005 sťažovateľka žiadala okresný súd „o urýchléné vytýčenie termínu pojednávania“.

Sťažovateľka nepripojila k sťažnosti poverenie na jej zastupovanie advokátom a neuviedla, čoho sa podaním sťažnosti ústavnému súdu domáha (petit návrhu).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľky prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05).

Z obsahu sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľka podala 6. júla 2004 okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorý v zmysle jej návrhu okresný súd vydal 18. augusta 2004. Posledným relevantným úkonom v konaní bolo vyjadrenie sťažovateľky 2. decembra 2004 k odporu.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že konanie o návrhu sťažovateľky na okresnom súde trvá ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu (7. apríla 2005) 9 mesiacov. Z tejto doby je podľa tvrdenia sťažovateľky okresný súd nečinný od 2. decembra 2004, teda štyri mesiace.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 35/01, I. ÚS 42/01, II. ÚS 21/02, III. ÚS 102/02) ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama o sebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vychádzajúc z uvedených skutočností (najmä celkovej doterajšej dĺžky predmetného konania a charakteru posudzovanej veci) zastáva ústavný súd názor, že prípadné prijatie sťažnosti na ďalšie konanie by v konečnom dôsledku nevedlo k zisteniu takých nedostatkov v postupe okresného súdu, ktoré by odôvodňovali v danej etape súdneho konania vyslovenie porušenia sťažovateľkou označených základných práv. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť spočívajúcu v tom, že celková dĺžka doterajšieho konania (9 mesiacov) spolu s charakterom veci a dĺžkou nečinnosti súdu (4 mesiace) vylučuje, aby konanie sp. zn. 11 Cb 165/04 bolo možné pokladať za konanie so zbytočnými priet'ahmi.

Nad rámec uvedeného ústavný súd poukazuje aj na skutočnosť, že sťažnosť neobsahuje náležitosti požadované ustanoveniami § 20, § 50a a § 53 zákona o ústavnom súde.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2005